

Avstrijsko uradno poročilo od torca.

K.-B. Dunaj, 15. januarja. Uradno se danes razglša:

Med Brento in Montom Pertico pričel je Italijan po močni, deloma do bobenskega ognja povišani artiljerijski pripravi z infanterijskimi napadi. Po jako ljutih bližinskih bojih posrečilo se je sovražniku, vdrati na posameznih krajih v naše jarke; v protisunku pa je bil iz njih vržen. V celnem napadalnem prostoru je najsprednejša bojovna črta popolnoma v naši lasti. Nasprotnik je imel težke izgube. — Ob spodnji Pjavi se je neki sovražni sunek pri Bressaninu hitro vstavil.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od torca.

K.-B. Berlin, 15. januarja. (W.-B.) Iz glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Nobeni posebni dogodki. Na raznih krajih fronte artiljerijski boj.

Italijansko bojišče. Močni napadi, ki jih je vodil Italijan proti avstro-ogrski fronti na Montu Asolone in na Montu Pertico, so se pod težkimi izgubami izjalovili. Čez dan v napadalnih prostorih trajajoči ognjeni boji razširili so se deloma na zapadu preko Brente, na vzhodu pa do Pjave. Tudi ob spodnji Pjavi je bilo v zvezi z italijanskimi napadi ob izlivu reke artiljerijsko delovanje mnogokrat povišano.

Prvi generalkvartirmeister
Ludendorff.

Vojna na morju.

Novi plen podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 9. januarja. Izborna izvršeni napadi prinesli so enemu naših najuspešnejših poveljnikov podmorskih čolnov, kapitanlajntantu Steinbrinck, na zapadnem izhodu Kanala uspeh od 27.000 brutto-register-ton. Od večinoma oboroženih parnikov so bili trije veliki, globoko naloženi iz po razruševalnih, ribiških parnikov, zračnih ladjah in letalih posebno močno zavarovanega spremstva sestreljeni. Način in moč varstva dajo na to sklepati, da se je šlo za ladje prav posebno vrednega tovara. Eden potopljenih parnikov je bil enotnega tipa in najmanje 5000 ton velik.

Šef admiralnega štaba mornarice.

36.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 12. januarja. Novi uspehi podmorskih čolnov v Srednjem morju: 12 parnikov s 36.000 brutto-register-tonami. V posebno spretno in trdovratno izvršenih napadih posrečilo se je, dve skupini ladij uničiti in pri temu 6 parnikov potopiti. Med njimi se je zamoglo dognati: naložene angleške parnike „Fiscus“ (4170 ton), „Turybridge“ (2874 ton), „Chifondale“ (3811 ton) in „Wawarley“ (3853 ton); nadalje se je oboroženi italijanski parnik „Pietro“ (3860 ton) v presenetljivem napadu s topovskim ognjem premagalo, medtem ko je po spremstvu zavarovani angleški parnik „Persier“ (3874 ton) padel kot žrtev torpeda. Na teh uspehih je na odlični način kapitanlajnant v. Arnot de la Periere udeležen.

Novi plen.

W.-B. Berlin, 11. januarja. Na severnem bojišču padlo je kot žrtev naših podmorskih čolnov 6 parnikov, ki so bili večinoma tesno pred angleškim obrežjem in navzlic posebno močne straže potopljeni. Dva parnika sta bila iz eno in istega spremstva sestreljena.

Šef admiralnega štaba mornarice.

19.000 ton potopljenih.

W.-B. Berlin, 12. januarja. Novi uspehi podmorskih čolnov v zapadnem delu zavrtnega okoliša okrog Anglije: 19.000 brutto-register-ton.

Angleški vojni parnik se potopil.

K.-B. London, 12. januarja. (Reuter.) Admiraliteta naznanja: Torpedni lovec „Raancoon“ je dne 8. januarja na severnem obrežju Islandske med snežnim viharjem prišel na neko skalo in se z vso posadko potopil. Doslej se je spravilo 22 mrličev.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 12. januarja. Novi uspehi podmorskih čolnov v zapadnem delu zavrtnega okoliša okrog Anglije podali so 19.000 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin, 4. januarja. Pri močnejšem straženju in najmočnejšem protiučinku, ki je bilo povzročeno mnogokrat tudi po sovražnih zračnih bojnih silah, potopili so naši podmorski čolni v Kanalu in na vzhodnem angleškem obrežju 5 večjih parnikov. Večina ladij je bila globoko naložena in oborožena.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Zopetni uspehi.

Berlin, 15. januarja. Eden naših podmorskih čolnov potopil je pod hrbrim vodstvom oberlajntanta na morju Lohsa zadnjič v Kanalu 5 parnikov in 3 ribiške ladje z okroglo 21.000 brutto-register-tonami; to delo se mora tembolj priznati, ker so se ti uspehi od malega podmorskega čolna v pomorskem okolišu zgodili, v katerem vlada posebno močni sovražni protiučinek. Vsi parniki, razven enega, so bili oboroženi in globoko naloženi. Zamoglo se je dognati, da se je angleški oborožen parnik „Jolanthe“ (3081 brutto-register-ton) ter oboroženi angleški tank-parnik „Arca“ (4839 ton) v spretno izvršenem napadu iz močno zavarovanega spremstva sestrelilo. Potopljene ribiške ladje so bile angleške narodnosti.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Odrpto pismo

na g. državnega in deželnega poslanca dra. Antona Korošca, načelnika „Jugoslovanskega kluba.“

„Štajerčeva“ stranka je pred kratkim v Ptuj zborovanje občinskih predstojnikov povzročila, katerega se je udeležila velika večina predstojnikov v ptujskem okraju in ki je ednoglasno od moje osebe skoraj 14 let peljanamu okrajnemu zastopu zahvalo in priznanje izrazilo. V naključju se je izrazilo zborovanje istotako ednoglasno zoper zloglasno „jugoslovansko“ majsko deklaracijo. Bili so skoraj izključno slovenski občinski predstojniki, od katerih ni niti eden v kljub poznejši hudi hujskarji svojo besedo nazaj vzel. Avstrijska misel v spodnještajerskem ljudstvu ravno še ni ubita... Jaz pri tej patrijotični izjavi žalibog nisem bil udeležen, jo nisem povzročil in nisem ničesar o njej vedel, ker sem bil zaradi boleznih odptoval. Naknadno pa podpišem iz polnega prepričanja na jasni način to izjavo. Ja, brezprimerno popačenje dejstev je, ako se spodnještajerskem ljudstvu „jugoslovanske“ težnje podkujuje. Nikdo pri nas, ne Nemec ne Slovenec, ne želi „jugoslovansko“ državo, mi vsi smo si ohranili zvestobo do cesarja in države. Vse nasprotno trditve so politične laži! V ostalem pa cenimo pošteno izpolnitev državnih dolžnosti višje, nego politična izsiljevanja na ogroženi domovini!

Zdaj pa je načelnik „Jugoslovanskega kluba“, g. dr. Anton Korošec s svojimi

tovariši v 51. seji poslaniške zbornice na ekselence gg. ministerskega predsednika in justičnega ministra v tej stvari neko vprašanje stavil. Značilno je, da to vprašanje ravno kmetijski državni poslanec volilnega okraja ptujskega in član okrajnega zastopa ptujskega g. Miha Brenčič, ki je tudi klubni tovariš dra. Korošča, ni podpisal: V tem „vprašanju“ se me je označilo pod izrabo imunitete (fino pošteno orožje!) kot „v tej vojni za nevarnega denuncijanta izpoznanega načelnika okrajnega zastopa“, ki bi „zamogel občinskim predstojnikom materijelno ali moralčno škodo prizadeti“. Jaz ne vživam „imunitete“! Kot nemški Avstrijec sredi v slovenskem okraju očitno in brez ozira do narodnosti sem vedno skušal koristno gospodarsko delo izvrševati. (Dokaz temu, da me je 12 slovenskih občin za svojega častnega člana imenovalo!) Jaz se ne pustim od nobene take skupine, ki hoče Avstrijo raztrgati, opsovati. Gospod poslanec dr. Korošec in vsi Vaši tovariši, imenujem Vas javno **tatave časti in obrekovalce**, dokler ne dokažete trditve moje „nevarne denunciacije“ in „oškodovanja“. To je moj osebni odgovor. Politični odgovor bode dalo samo vsled našega dela Avstriji zvesto ostalo ljudstvo na Spodnjem Štajerskem!

Jos. Ornič

župan, okrajni načelnik in deželni poslanec.

Pogajanja za mir.

Rusi ponehavajo!

Pogajanja za mir v Brest-Litovskem se nadaljujejo. Kakor poročano, so Rusi zahtevali preselitev konference na nevtralnem ozemlje in sicer v Stockholm. Mi in naši zavezniki, ki smo bili gotovo vedno miroljubni, smo morali to z ozirom na druge naše sovražnike odkloniti. Kajti kaj nam pomaga ednostranski in v splošnem jako problematični mir, ako se od drugih sovražnikov vojna nadaljuje! Rusi so to po krepkem odgovoru tudi priznali in so našo zahtevo sprejeli. Potem se je pričela velika razprava, v kateri itak posebej poročamo. Nadalje se je sklenilo, pripustiti zastopnike novo uresničene ukrajinske republike k mirovnim pogajanjem. To je velevažni korak, kajti Ukrajince je stara Rusija vedno podjarmila in zoperstavljala. V nadaljevanju razprav pa so se Rusi nakrat postavili na čudovito stališče, kakor da bi bili oni nekaki diktatorji in da ne bi stale naše in nemške armade v ruskem ozemlju. Temu nasproti je nastopil ojstro in pravično nemški zastopnik generalštaba, kateremu se je tudi pridružil avstro-ogrski zastopnik minister grof Czernin. Vsa pogajanja so danes torej šele v nekakem začetnem razvitku, ki se bode šele v poznejših časih zamogel presoditi. Gotovo je, da nam Rusija v tej vojni ne more več škodovati. Kajti ona je v resnici razorožena, trudna vojne in trudna tlačanstva, ki so ji ga Anglija in Francoska naložili. Zato postaja upanje na mir večje, čeprav bode treba še mnogo pred dosego tega zaželjenega, krasnega cilja žrtvovati.

K.-B. Dunaj, 11. januarja. Iz Bresta Litovskega poročajo 10. januarja: V nadaljnjem poteku današnje seje je izjavil državni tajnik dr. v. Kühlmann ob pritrjevanju zborovalcev, da se bo glede preliminarnega vprašanja z ozirom na udeležbo ukrajinske delegacije pri mirovnih pogajanjih kot samostojne delegacije šele vršilo posvetovanje med zavezniki ter da ostane razmotrivanje tega vprašanja pridržano plenumu.

Nato je govoril prvi delegat ruske delegacije g. Trockij. Uvodoma je izjavil, da smatra za potrebno, predvsem odstraniti nesporazumljenje, ki se je vrinilo v pogajanja. Ruska delegacija konstatira, da odgovarja oficijalni, v nemških listih objavljeni protokol

seje z
v kate
delega
rilo. K
nezna
tersbu
časopi
mora.
Trock
je priš
noben
protes
jaški
sali, p
brezži
izjavi
mirov
sopisj
je pre
nih oc
delega
N
nem s
mirov
pridru
rizve
decen
melji
se dr
niso p
mo n
pri te
progl
naj s
na tl
za ob
javno
se ru
zased
za us
bi bil
traln
ravno
kater
jajoč
malis
z ozi
omen
bene
cija
homi
Nasp
avstr
Angl
skusi
trebr
politi
orožj
z mi
dne
ruske
mere
Brest
legac
ki ga
del g
opoz
Nem
Nem
niti
vsled
razre
ne d
ničn
njej
gre
po s
hran
form
stole
cosk
oživi
nar
svoje
patij
zave
prej
razu
zvez
iz te
gaci
tovs

seje z dne 27. decembra 1917 v onem delu, v katerem se navaja govor predsednika ruske delegacije temu, kar se je v tej seji dogovorilo. Kar se tiče ruski delegaciji popolnoma neznane resnične ali fiktivne brzojavke petersburske agenture, na katero se je nemško časopisje in gosp. državni tajnik skliceval, se mora ruska delegacija o tem šele podučiti. Trockij je izrazil nato svoje obžalovanje, da je prišlo do tega nesporazumljenja, ki ni v nobeni zvezi z deli delegacije. Kar se tiče protestov generala Hoffmanna, ki so jih vojaški zastopniki vseh drugih delegacij podpisali, protestov proti članom časopisja, proti brežičnim brzojavkam, oklicem itd., mora izjaviti, da niti pogoji premirja niti značaj mirovnih pogajanj ne omejujejo svobode časopisja in besede. Po teh uvodnih izjavanjih je prešel g. Trockij na vsebino izjav, podanih od predsednikov nemške in avstro-ogrške delegacije ter izjavjal:

Najprej potrjujemo, da hočemo v popolnem soglasju s storjenim sklepom nadaljevati mirovna pogajanja, ne glede na to, ali se jim pridružijo ententne države ali ne. Izjava štirizveze, ki je bila v tej delegaciji z dne 25. decembra 1917 formulirana, da so prišli temeljni splošnega miru sedaj ob veljavo, ker se države entente med desetdnevni rokom niso pridružile mirovnim pogajanjem, vzamemo na znanje. Mi s svoje strani vztrajamo pri temeljni demokratičnega miru, ki smo jih proglasili. Kar se tiče ruskega predloga, da naj se nadaljna pogajanja prelože na nevtralnata, je vzrok temu želja, da se ustvarijo za obe stranki enako ugodne razmere. Rusko javno mnenje se sploh spodtika nad tem, da se ruska delegacija pogaja v trdnjavi, ki je zasedena od nemških čet. Zlasti, ker gre tu za usode živih narodov. Tehničnih težkoč, ki bi bile posledica preložitve pogajanj na nevtralnata, ruska delegacija ne more priznati, ravnotako malo, kakor intrige entente, proti kateri se zna Rusija sama varovati. Opozarjajoč na mirovno politiko, katero je maksimalistična vlada konsekvntno zasledovala in z ozirom na dokazano svojo neodvisnost, je omenil g. Trockij nadalje, da nima prav nobenega vzroka misliti, da bi mogla diplomacija entente na nevtralnih tleh z večjim uspehom nastopiti proti miru, kakor v Petersburgu. Nasproti bojazni, katero je izrazil predsednik avstro-ogrške delegacije, da bi mogle vlade Anglije in Francoske pred in za kulisami poskusiti preprečiti sklep miru, smatra za potrebno izjaviti, da izbaja maksimalistična politika brez kulis, ker je ruski narod ta orožja te stare neumestne diplomacije skupaj z mnogimi drugimi stvarmi v zmagoviti vstaji dne 25. oktobra odpravil. Če torej po mnenju ruske delegacije tehnične in politične razmere ne vežejo usode miru brezpogojno na Brest-Litovsk kot kraj pogajanj, se ruska delegacija ne more ogniti drugega argumenta, ki ga je državni kanceler omenil. Misli oni del govora grofa Hertlinga, v katerem je ta opozoril na dobro pravico in lojalno mišljenje Nemčije, poleg tega pa tudi še na mogočnost Nemčije. Ruska delegacija nima niti možnosti, niti namena, zanikati, da je njena dežela vsled politike do pred kratkim vladajočih razredov oslabiljena. Toda svetovne pozicije ne določa samo trenutno stanje njenega tehničnega aparata, marveč jo določajo tudi v njej živeče možnosti, kakor vendar tudi ne gre presojati gospodarske sile Nemčije samo po sedanjem stanju njenih sredstev za prehrano. Ravnotako kakor sta oživila velika reformacija 16. stoletja in velika revolucija 18. stoletja ustvarjajoče sile nemškega in francoskega naroda, je velika revolucija v Rusiji oživila in razvila ustvarjajoče sile ruskega naroda. Toda ruska vlada je zapisala na čelu svojega programa besedo „mir“ in velike simpatije, katere prinaša ruski narod narodom zaveznikov, ga potrjujejo v želji, doseči čim prejšnji mir, ki bo imel svoj temelj na sporazumu narodov. Da odvzame državam štirizveze pretvezo pretganja mirovnih pogajanj iz tehničnih razlogov, sprejema ruska delegacija zahtevo, da naj ostane v Brestu-Litovskem. Ona ostane v Brestu-Litovskem, da

razbistri vsako možnost v boju za mir. Ruska delegacija se odpove svojemu predlogu glede preložitve mirovnih pogajanj na nevtralnata ter predlaga, da naj se pogajanja nadaljujejo. Na predlog predsednika se je nato sklenilo, da se vrši popoldne interno posvetovanje med delegati Nemčije in Avstro-Ogrske na eni strani ter delegati Rusije na drugi strani.

Politični utrinki.

Za „jugoslovansko državo.“

Z velikanskim pritiskom so pričeli slovensko-prvaški listi, zlasti pa mariborska glasila dra. Korošca, na naravnost veleizdajalski način delovati za „jugoslovansko“ državo. Vsak pametni človek se čudi nad predrznostjo teh v sovražnikovi službi stoječih struj in obenem nad neverjetno prizanesljivostjo cesarskih oblastij. Ali je res na Avstrijskem že dovoljeno, da se sme na nepopisljivi način rušiti temelje države? Ali kazenska postava res ne živi več? Paragraf 58 kazenske postave pravi izrecno: Zločin veleizdaje pregreši tisti, kdor kaj napravi, kar je naperjeno na odtrganje kakšnega dela enotne državne zveze cesarstva, naj se to zgodi v javnem ali skritem, z besedami, pisavo, tiskovinami ali slikami. — In paragraf 59 kazenske postave pravi, da je ta zločin veleizdaje kaznovati s smrtno kaznijo proti vsakemu, kdor je tako stvar pregrešil in tudi če je njegova nakana ostala brezuspešna. Ta kazen velja za vse, za povzročitelje veleizdaje, kakor za sopomočnike . . . Tako pravi postava, cesarska postava! Ta zločin pa izvršujejo vsako uro oni „jugoslovanski“ politiki, ki hočejo po lastni izpovedi raztrgati Avstrijo ter uresničiti „jugoslovansko“ državo skupno s kraljemorilskimi Srbi in s Hrvati. In vendar ni nobenega državnega pravnika, ki bi proti tem veleizdajalskim hujskačem dvignil obtožbo! Tisoči in tisoči štajerskih ter koroških slovenskih in nemških vojakov prelivajo svojo kri na vseh mejah, da bi branili ljubljeno avstrijsko domovino pred sovražnim napadom. Niti eden teh poštenih, požrtvovalnih vojakov ni pohitel na bojišče, da bi tam s svojo krvjo uresničil skupno „jugoslovansko“ državo z onimi Srbi, ki so kot besni morilci povzročili to svetovno vojno. Vsi so šli za Avstrijo v boj. Doma pa so medtem blagoslovljeni in neblagoslovljeni hujskači pričeli svojo protiavstrijsko in veleizdajalsko gonjo. Nič več se ne čuje v teh krogih, ki stoje v službi sovražnikov, stari klic „vse za vero, dom, cesarja“, — pač pa se čuje edino geslo „vse za jugoslovansko državo“ . . . In oblast molči, ne sliši in ne vidi ničesar! Ali res čakajo, da se bodejo uresničile tudi pri nas razmere, kakor jih je uresničil svoj čas na smrt obsojeni in potem pomiloščeni češki veleizdajalec dr. Kramar v severnem delu monarhije? Naš dr. Korošec je že danes pravi Kloufač: ali čakajo, da postane Kramar? Med otroci, med nezrelimi deklinami, med ženskami širi dr. Korošec s svojimi pomagaliči seme veleizdaje. Ali bode to še vedno naprej trajalo? Ali ni dovolj, da se je vsled „jugoslovanske“ protiavstrijske hujskarije na Spodnjem Štajerskem že enega cesarskega uradnika umorilo? . . . Ljudstvo samo ob sebi je nedolžno, kajti — kakor smo vedno naglašali — je slovensko ljudstvo vedno pošteno avstrijskega mišljenja. Ali po političnih duhovnikih in drugih plačanih hujskačih mora to pošteno slovensko ljudstvo izgubiti polagoma svoje zaupanje v Avstrijo, — mora postati zbegano in zbesnelo, — quovadis Austria? „Jugoslovanska“ hujskarija, kakor jo izvršuje danes dr. Korošec s svojimi sopomočniki, je danes velika nevarnost za enotno, nerazrušljivo Avstrijo. In kdor tega danes ne vidi, ta je neozdravljivo slep in gluhi. Naši vojaki na

frontah vidijo in čutijo vse to; oni bodejo tudi, kadar pridejo po zmagovitem miru domu, napravili red!

Koliko so napravili Čehi za Avstrijo?

„Deutsche Nachrichten“ pišejo: Na Moravskem posejajo Čehi najplodovitejše pokrajine, medtem ko živijo Nemci na Češkem v obrožnem gorovju in obstoji na južnem Moravskem večinoma vinogradništvo. Ker znaša poleg tega nemško prebivalstvo na Češkem le 37 procentov in je v nemških pokrajinah industrija prevladujoča, ne pade niti tretjina kmetijsko obdelanega ozemlja na Češkem na od Nemcev naseljene pokrajine. Ako bi češki okraji svoje oddajalne dolžnosti ravno tako izpolnjevali, kakor nemški okraji, bi morala češka oddaja nemško mnogokrat prekositi. To pa se žalibog ni zgodilo. Nemški okraji Češke so do 30. oktobra 1917 oddali rži 918.000 meterskih centov, češki okraji pa 840.000 meterskih centov. Pri temu se mora premisliti, da se je v nemških okrajih 166.000 hektarjev, v čeških okrajih pa 290.000 hektarjev nasadilo. Ako bi češki okraji razmeroma toliko oddali, kakor nemški, morali bi poslati 1.427.470 meterskih centov rži, torej za 597.170 meterskih centov več, kakor so v resnici oddali. Pri temu se še vedno ni vpoštevalo, da so plodoviti češki okraji večinoma v ravnini, medtem ko nemški gorski okraji ne nosijo toliko. Isto razmerje obstoji pri oddaji masla. Nemški okraji na Češkem so oddali 101.482 kil, Čehi pa za svoje skoraj dvakrat tako veliko gospodarsko ozemlje samo 128.560 kilogramov. Splošno znano dejstvo je, da se dobiva danes v čeških okrajih moko za ceno 6 do 8 kron za kilo, puter za 24 do 30 kron. Češki okraji Moravske so v času od aprila do oktobra 1917 imeli neopravičene večje dohodke od 4.200.000 kron iz nemških pokrajin. Vkljub temu so pri prvih petih vojnih posojilih kmetijske blagajne na nemškem Moravskem 47.956.000 kron, češki okraji pa samo 60.802.000 kron vojnega posojila podpisale. Na Češkem podpisale so nemške kmetijske blagajne po svoji centralni kasi 106.902.000 kron, češke kmetijske občine pa po svojih blagajnah 57.680.200 kron. Podpisovanje vojnega posojila pri Čehih, ki so lastniki bogatih, plodovitih okrajev, moralo bi biti mnogo večje, ako bi stalo v istem razmerju kakor podpisovanje Nemcev.

Objavili smo ta članek samo iz tega vzroka, ker se pri nas vedno naglašava potrebno zvezo Slovencev s Čehi. Čehi so naravnost vsled svoje agitacije izgubili vsako pravico, imenovati se Avstrije. Pri nas je stvar drugačna: slovensko ljudstvo še ni pokvarjeno in še ni veleizdajalskega, protiavstrijskega mišljenja. Zato smatramo politično zvezo enega dr. Korošca, katerega intrige so danes žetak vsemu svetu znane, za največjo nevarnost v tej vojni. Na ta način seveda Avstrija ne bode mogla zmagovita in ponosna iz te vojne prihajati. Stvar se bode morala enkrat odločno in jasno povedati. In odgovornost za tako odločno besedo bodejo morali prevzeti — drugi!

Izpred sodišča.

V časih revkizicije.

Leoben, 9. januarja. Zaradi razžaljenja neke revkizijske komisije in pretepavanja nekega žitnega nakupovalca bil je posestnik Matija Schnessl v Esslingu obsojen na 4 mesece težke ječe. — Človek se mora res čuditi, da so še dandanes nekateri ljudje tako neumni, da se branijo proti postavi in da izvršitelje te postave — ki so vendar sami veliki reveži — psujejo in napadajo! Vsemu temu je kriva le hujskarija!

Uboj tovariša.

Gradec, 11. januarja. Armadna divizijska sodnija razpravljala je proti črnovojniku Johanu Pistlan iz Velikovca na Ko-